

ПЕРСПЕКТИВНІ МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ

Кафедра ділової іноземної мови

та міжнародної комунікації

Чередніченко Г.А., Шапран Л. Ю., Куниця Л. І. Спрямованість процесу навчання на творчий розвиток особистості значною мірою наближає нас до вирішення проблем її адаптації у сучасному суспільстві. Автори статті дослідили методологічні засади розвитку творчого потенціалу студентів.

Ключові слова: творчий розвиток особистості, адаптація, творчий потенціал

ПЕРСПЕКТИВНЫЕ МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ РАЗВИТИЯ ТВОРЧЕСКОГО ПОТЕНЦИАЛА СТУДЕНТОВ

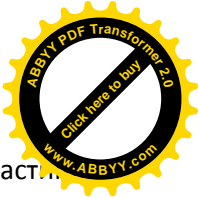
Чередниченко Г.А., Шапран Л.Ю., Куниця Л.И. Направленность процесса обучения на творческое развитие личности в значительной степени приближает нас к решению проблем ее адаптации в современном обществе. Авторы статьи исследовали методологические основы развития творческого потенциала студентов.

Ключевые слова: творческое развитие личности, адаптация, творческий потенциал

ADVANCED METHODOLOGICAL FOUNDATIONS OF THE CREATIVE POTENTIAL OF STUDENTS

Galina Cherednichenko, Liudmyla Shapran, Liudmyla Kunytsia. Orientation of the learning process for creative personal development largely brings us closer to solving the problems of adaptation in modern society. The authors investigated the methodological basis of the creative potential of students.

Keywords: creative personal development, adaptation, creative potential

Сьогодні доля України значною мірою визначається спрямованістю зусиль мислячої частини її суспільства, її науково-технічної і творчої еліти. Успішність вирішення проблеми адаптації населення до нових суспільно-політичних і соціально-економічних реалій залежить від якнайшвидшого усвідомлення їх сутності та незворотності цієї елітою та її здатністю переконати в цьому переважну більшість громадян. Перш за все це стосується формування нової свідомості у молоді. Тож для успіху ринкових реформ і подальшої розбудови держави потрібні реформи у сфері освіти. Особливої уваги вимагають сьогодні зусилля з ефективного розв'язання соціальних і гуманітарних проблем. Дійсно, без розвитку науки і культури, медицини і освіти суспільство приречене на деградацію.

Глобальні зміни соціально-економічного устрою нашого суспільства як у дзеркалі відбилися у системі освіти, зокрема вищої. Прагнення України увійти в європейський освітній простір привело до впровадження ступеневої системи освіти (ступені молодшого спеціаліста, бакалавра, спеціаліста, магістра) і відповідно до появи вищих закладів освіти різного рівня акредитації залежно від ступеня підготовки фахівців. Розвиток ринкових відносин і виникнення ринку праці привели до відмови вищих навчальних закладів від практики обов'язкового працевлаштування. З одного боку, найталановитіші випускники, молоді спеціалісти і професіонали одержали можливість вибору місця роботи відповідно до їх професійного запиту. Однак, з іншого боку, це привело до зростання безробіття серед молоді, оскільки працевлаштування сьогодні за спеціальністю процес важкий, потребує значної витрати часу, а інколи супроводжується розчаруванням, невпевненістю не тільки у своїх силах, а й у професійному і соціальному статусі.

Отже, щоб знайти належне місце у суспільстві, випускник вищої школи, який буде жити і працювати у XXI столітті, повинен:

- гнучко адаптуватися у змінних життєвих ситуаціях, самостійно набувати необхідні знання, вміти застосовувати їх на практиці для розв'язування різних проблем з метою знаходження "свого місця" протягом усього життя;

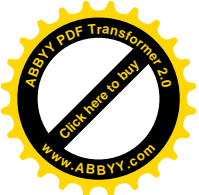
- самостійно критично мислити, вміти побачити труднощі, які виникають у реальному світі, і відшукати шляхи їх раціонального подолання; чітко усвідомлювати, де і яким чином знання, якими він володіє, можуть бути використані в навколишній дійсності; бути здатним генерувати нові ідеї, творчо мислити;

- грамотно працювати з інформацією (вміти збирати необхідні для дослідження певної задачі факти, аналізувати їх, висувати гіпотези щодо розв'язання проблем, робити необхідні узагальнення, зіставлення з аналогічними або альтернативними варіантами, встановлювати статистичні закономірності, формулювати аргументовані висновки і на їх основі виявляти і розв'язувати нові проблеми);

- бути комунікабельним, контактним у різних соціальних групах, вміти працювати спільно у різних галузях, передбачати конфліктні ситуації або уміло виходити з них;

- самостійно працювати над розвитком власної моральності, інтелекту, культурного рівня.

Сучасні молоді люди вже добре розуміють, що їм потрібні знання, практичні й інтелектуальні вміння для самоствердження і самореалізації у житті. Попередній аналіз чітко висвітлює і той факт, що ті якості особистості, які виділяються роботодавцями, економістами, практичними працівниками освіти, формуються у процесі творчого розвитку.

Спрямованість процесу навчання на творчий розвиток особистості значною мірою наближує нас до вирішення проблем її адаптації у сучасному суспільстві. Досягти означеної мети при організації процесу навчання у будь-якому закладі освіти можливо, за нашим переконанням, лише на основі застосування педагогічних технологій, орієнтованих на конкретного індивіда, його проблеми і, що особливо важливо, його можливості та здібності до навчання.

Педагогічні технології, орієнтовані на творчий розвиток особистості, є невід'ємною складовою особистісно орієнтованої освіти, тобто такого процесу освіти, при якому особистість студента знаходиться у центрі навчального процесу, у якому навчально-пізнавальна діяльність, а не викладання, є провідною у тандемі викладач-студент і у якій традиційна парадигма освіти викладач-підручник-студент замінюється на нову: студент-підручник-викладач

Таким чином, сучасному суспільству потрібні люди, здатні до самостійного мислення, самореалізації як професійної, так і особистісної, які вміють об'єктивно оцінити свої здібності і можливості, прагнуть до самовдосконалення, вміють долати перешкоди. Ми глибоко переконані, що на такі рішучі дії здатен далеко не кожен фахівець. Для цього, в силу психологічних особливостей, відповідній людині повинні бути приманні особливі виразні риси лідера. Але, у свою чергу, цей лідер має бути високоосвіченою людиною, конкретні дії та вчинки якої є достатньо обгрунтованими на підставі глибокого системного аналізу кожної конкретної ситуації. Тому стратегічний курс всього професорсько-викладацького складу нашого університету орієнтується перш за все на виявлення і підготовку лідерів. Ми вважаємо, що природні здібності і таланти людини являють собою лише потенціал, який при своєчасному його виявленні та належному розвитку може розкритися, а може бути й безповоротно втрачений. Тоді особистість і суспільство у цілому зазнають непоправних втрат. Створення умов, які б максимально сприяли реалізації потенціалу кожної особистості є найважливішою задачею системи освіти у XXI столітті, і перед педагогічною наукою та практикою постає проблема розробки засобів раннього виявлення цього потенціалу.